

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

*

Ngày 19-7-2015

Chúa nhật 16 Thường niên

Chạnh lòng thương

LỜI CHỨA: Mc 6, 30-34

Sau khi giảng dạy lần đầu tiên trở về, các Tông đồ tụ họp chung quanh Đức Giêsu, và kể lại cho Người biết mọi việc các ông đã làm, và mọi điều các ông đã dạy. Người bảo các ông: “Chính anh em hãy lánh riêng ra đến một nơi thanh vắng mà nghỉ ngơi đôi chút”. Quả thế, kẻ lui người tới quá đông, nên các ông cũng chẳng có thì giờ ăn uống nữa. Vậy, các ngài xuống thuyền đi lánh riêng ra một nơi hoang vắng. Thấy các ngài ra đi, nhiều người hiểu ý, nên từ khắp các thành, họ cùng nhau theo đường bộ chạy đến nơi, trước cả các ngài. Ra khỏi thuyền, Đức Giêsu thấy một đám người rất đông thì chạnh lòng thương, vì họ như bầy chiên không người chăn dắt. Và Người bắt đầu dạy dỗ họ nhiều điều.

SUY NIỆM

Sau một cuộc hành trình truyền giáo, các tông đồ phấn khởi trình bày cho Đức Giêsu những gì mình đã làm và đã dạy. Đức Giêsu có vẻ quan tâm đến con người hơn công việc. Ngài biết các tông đồ giờ đây cần gì. Họ cần một chút nghỉ ngơi cho thân xác. Họ cần một chút riêng tư, trầm lắng cho tâm hồn, để nhìn lại phía sau, để nhìn về phía trước, để tách mình ra khỏi công việc bề bộn nơi đám đông, để sống tình thầy trò ấm áp. “Hãy đi riêng ra, đến nơi thanh vắng mà nghỉ ngơi một chút”. Chỉ cần một chút thôi, năm phút, mười phút... Ai

(xem tiếp trang 2)

Đức Thánh Cha Phanxicô cử hành Thánh lễ tại Asuncion, Paraguay: “Giáo hội là ngôi nhà đón tiếp”

WHĐ (15.07.2015) – Ngày 12-07, tại công viên Ñu Guasu ở Asuncion, Paraguay, Đức Thánh Cha Phanxicô đã cử hành Thánh lễ cuối cùng trong chuyến tông du kéo dài 8 ngày đến 3 quốc gia Nam Mỹ. Trong bài giảng Đức Thánh Cha đã nêu bật một khía cạnh quan trọng của linh đạo và truyền giáo của Kitô giáo là phải có thái độ đón tiếp người khác, đặc biệt là những người túng thiếu nhất.

Đức Thánh Cha đặt câu hỏi: “Biết bao lần chúng ta quan niệm Phúc âm hoá là sử dụng một số chiến lược, chiến thuật, những kỹ xảo, kỹ thuật,

để hoán cải người khác dựa trên những lý luận của chúng ta?”

Trong bài Phúc âm theo Thánh Matthêu hôm nay, “Chúa nói với chúng ta rất rõ ràng: theo tinh thần của Tin Mừng, anh em không thuyết phục người khác bằng lý lẽ, bằng chiến lược hay chiến thuật. Anh em thuyết phục người khác bằng cách học đón tiếp họ”.

Khi sai các môn đệ lên đường, từng hai người một, Chúa Giêsu chỉ thị rất rõ ràng “không được mang gì ngoài một cây gậy; không mang bánh, không bao bì, không tiền bạc”, và “khi vào nhà nào, hãy ở lại đó cho đến khi rời khỏi nơi ấy”.

Tất cả những thách đố ấy xem ra không thực tế, phóng đại và thậm chí là “vô lý”, tuy nhiên Chúa Giêsu rất rõ ràng.

Đức Thánh Cha nói: Trong chỉ thị của Chúa Giêsu, những thứ như bánh, tiền bạc, gậy, dép hoặc áo được

(xem tiếp trang 2)

Đức nguyên giáo hoàng Bênêdictô XVI đã trở về Roma

WHĐ (15.07.2015) – Sau hai tuần nghỉ ngơi tại biệt điện mùa hè của giáo hoàng ở Castel Gandolfo (từ ngày 30 tháng Sáu) và với hai bằng tiến sĩ danh dự, Đức nguyên giáo hoàng Bênêdictô XVI đã trở về Roma hôm thứ Ba, 14 tháng Bảy.

Trong buổi lễ đưa tiễn, bà thị trưởng Milvia Monachesi nói với Đức nguyên giáo hoàng: “Thưa Đức Thánh Cha, chúng con cảm ơn Đức Thánh Cha rất nhiều về những lời nói bất ngờ và rất thân thương của Đức Thánh Cha, về phép lành mà Đức Thánh Cha đã ban cho Castel Gandolfo và cư dân ở đây”. Bà Monachesi cũng cảm ơn Đức Bênêdictô đã tặng cho bà một quyển sách.

Bà nói thêm: “Chúng con vui sướng vì Đức Thánh Cha đã đón nhận sự gần gũi âm thầm, đầy lòng yêu mến của chúng con và niềm phấn khởi của chúng con về sự hiện diện của

Đức Thánh Cha. Phép lành của Đức Thánh Cha là một món quà tuyệt vời cho chúng con và củng cố mối dây liên hệ sâu đậm và lâu dài với Đức Thánh Cha”.

Bà chúc Đức Thánh Cha trở về Roma bình an, và hứa với ngài, “dù Đức Thánh Cha ở đâu, chúng con không bao giờ quên cầu nguyện cho Đức Thánh Cha và luôn yêu mến Đức Thánh Cha”.

Tuy nhiên, mùa hè bận rộn của Đức Bênêdictô vẫn chưa kết thúc. Vào ngày 30 tháng Tám, ngài sẽ tham dự lễ khánh thành “Thư viện Joseph Ratzinger–Bênêdictô XVI” của “Học viện Giáo hoàng Đức quốc tại Roma”. Trong dịp này, Đức Bênêdictô cũng sẽ cử hành Thánh lễ tại Học viện để khai mạc cuộc gặp gỡ hằng năm của các cựu sinh viên thần học của ngài (Ratzinger Schulerkreis). ■

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

trong chúng ta cũng cần *một chút* lặng lẽ mỗi ngày, để trở lại chỗ sâu nhất của lòng mình, để nghe được tiếng gọi mời của Thiên Chúa. Cần tìm một chỗ lặng lẽ trong nhà, để tôi có thể ngồi với tôi, trước nhan Chúa. Cuộc sống hôm nay không để cho ta *một chút* nghỉ ngơi. Các tông đồ cũng bị cuốn vào cơn lốc của công việc. Cần phải phấn đấu để có được *một chút* mỗi ngày. *Một chút* lắng sâu đủ nuôi cả ngày. *Một chút* êm ả khi ta đã làm mình rỗng không khỏi bao điều đã nghe và thấy, đã nói và ước mơ. Phải xuống thuyền để đi đến nơi nghỉ ngơi. Phải ra khỏi chỗ mình đang sống.

Thầy trò đã lên thuyền, nhưng kế hoạch bất thành. Có lẽ vì ngược gió nên thuyền đi chậm. Một số người đã chạy đến trước nơi Thầy trò sắp ghé vào. Đức Giêsu sống sờ khi thấy đám đông. Những bước chân nôn nao, hối hả của họ đã khiến Ngài rung động tận cõi lòng. Ngài biết họ cần Ngài và Ngài thương họ. Cái cần của tập thể thật cấp bách đến nỗi nhu cầu chính đáng của cá nhân phải hy sinh. Đức Giêsu mang trái tim của người mục tử nhân hậu, nhói đau trước sự *bơ vơ* của đoàn chiên. *Bơ vơ* là tâm trạng của con người mọi thời, nhất là của người trẻ hôm nay. *Bơ vơ* khi bị ném vào cuộc đời lọc lừa, xảo trá. *Bơ vơ* khi bị nghiền nát bởi những thủ đoạn gian manh. *Bơ vơ* khi bị sa sây, không sao đứng lên được. *Bơ vơ* khi những thần tượng lần lượt tan vỡ. Bị *bơ vơ* dẫn đến chán chường và buông trôi, mặc cho mình bị kéo vào những cái bẫy nghiệt ngã.

Làm thế nào để người bạn trẻ gặp được Giêsu, để lấy lại niềm tin, để tìm được hướng sống, để vững vàng bình an giữa sóng gió cuộc đời. Tôi phải giới thiệu Đức Giêsu cho người khác, nhưng tôi cũng phải trở thành một Giêsu gắn gũi để đến với những ai *bơ vơ* quanh tôi.

CÂU NGUYỆN

Giữa những ồn ào của đám đông, giữa những sôi nổi của thành công và ê chề của thất bại, xin dành một cõi rất riêng cho Giêsu.

Giữa những đam mê quay cuồng, giữa những khát khao thèm muốn và những trói buộc của sợ hãi, âu lo,

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô cử hành Thánh lễ tại Asuncion, Paraguay

nêu rõ, nhưng có một từ có thể ít được chú ý, mà lại ở trung tâm của linh đạo Kitô giáo, đó là “đón tiếp”.

“Chúa Giêsu là người Thầy tài giỏi, đã sai các môn đệ ra đi để được đón tiếp, để cảm nghiệm lòng mến khách”. Người không sai các môn đệ đi như những người có uy tín, uy quyền hay các quan chức với đủ thứ luật lệ, nhưng Người chỉ cho các môn đệ thấy “cuộc hành trình của Kitô hữu là biến đổi con tim”.

“Đó là việc học hỏi để sống một cách khác, theo một luật khác, với các quy tắc khác. Đó là việc đi từ con đường của ích kỷ, xung đột, chia rẽ và tự tôn đến con đường của sự sống, quảng đại và tình yêu”.

“Giáo hội là ngôi nhà đón tiếp”, là một người mẹ biết cách đón tiếp và đón nhận với một con tim rộng mở, đặc biệt là đón tiếp những người đang túng thiếu nhất.

“Chúng ta có thể làm được bao điều tốt đẹp, nếu chúng ta cố gắng nói bằng ngôn ngữ của lòng mến khách, của sự đón tiếp! Biết bao thương đau sẽ được xoa dịu, biết bao tuyệt vọng sẽ được ủi an khi người ta cảm thấy như ở nhà mình! Đón tiếp người đói khát, khách lạ, người không áo mặc, bệnh nhân, tù nhân, người phong và bại liệt”.

Đức Thánh Cha cũng nhấn mạnh tầm quan trọng của việc đón tiếp những người không suy nghĩ như chúng ta, những người không có đức tin hoặc đã mất đức tin, cũng như người bị đàn áp, những người thất nghiệp và những người thuộc các nền văn hóa khác.

Những người tội lỗi cũng phải được đón tiếp, vì chúng ta thường dễ quên rằng cái xấu là do tội lỗi mà ra.

“Có một căn nguyên nhức nhối gây ra thiệt hại, thiệt hại to lớn, và âm thầm phá hủy rất nhiều cuộc đời. Có một sự ác dần dần len vào tâm hồn chúng ta và làm hao mòn sự sống của chúng ta, đó là sự cô đơn. Cô đơn có thể có nhiều căn nguyên khác nhau, gây ra nhiều tác hại và “khiến chúng ta quay lưng lại với người khác, với Thiên Chúa và cộng đoàn. Nó làm cho chúng ta khép kín lại trong chính mình”.

Đó là lý do tại sao công việc thực sự của Giáo hội, như một người mẹ, chủ yếu không phải là quản lý các dự án, “nhưng là học biết cách sống trong tình huynh đệ với những người khác”.

Khi chúng ta sống như thế, Chúa Giêsu dạy chúng ta có một não trạng mới, mở ra những chân trời mới tràn đầy sự thật, cái đẹp, sự sống và viên mãn.

Đức Thánh Cha nói tiếp: “Thiên Chúa không bao giờ đóng sập lại những chân trời; Người không bao giờ dừng dưng trước cuộc sống và đau khổ của con cái mình. Thiên Chúa không bao giờ để cho mình thua kém về lòng quảng đại”.

Chúa Giêsu, Đấng được Chúa Cha sai đi, đã cho chúng ta một chân trời mới soi chiếu biết bao tình cảnh bị loại trừ, tan vỡ và cô đơn, vì Chúa Giêsu là “Lời phá vỡ sự im lặng của nỗi cô đơn”.

Đức Thánh Cha nói tiếp, chúng ta không bắt buộc ai phải đón tiếp hoặc chấp nhận mình, nhưng cũng không ai được bắt buộc chúng ta không được đón tiếp hay chấp nhận những người khác.

“Không ai được bảo chúng ta không được đón nhận và yêu thương sự sống của anh chị em chúng ta, nhất là những người đã mất hy vọng và niềm vui sống”. Đức Thánh Cha khích lệ các cộng đoàn trở nên “những trung tâm thực sự của cuộc gặp gỡ giữa chúng ta và Thiên Chúa”, ở bất cứ nơi nào có các Kitô hữu.

Kết thúc bài giảng, Đức Thánh Cha nói rằng cũng như Giáo hội, Mẹ Maria là một người mẹ và một mẫu gương cho chúng ta.

Cũng như Đức Maria đã cho Chúa Giêsu một ngôi nhà là cung lòng Mẹ, “chúng ta cũng phải xây dựng ngôi nhà trái đất, ngôi nhà ấy không được làm cho hạt giống chết ngạt, nhưng đón nhận hạt giống, nuôi dưỡng và làm cho nó phát triển”.

Sau Thánh lễ, Đức Thánh Cha đã chủ sự buổi đọc kinh Truyền tin.

Trong bài huấn từ ngắn, Đức Thánh Cha nói rằng Đức Maria là “món quà mà Chúa Giêsu ban cho dân Người”, đó là khi Đức Mẹ được Chúa Giêsu trao tặng cho chúng ta lúc Người chịu khổ hình thập giá.

“Đức Mẹ là hoa trái của hy tế của Chúa Kitô cho chúng ta. Và từ lúc đó, Đức Maria đã và sẽ luôn ở bên con cái mình, nhất là những người nghèo khổ và túng thiếu nhất”.

“Đức Maria đã trở nên thành phần của tấm thảm lịch sử nhân loại, của những miền đất và dân tộc của chúng ta”. Đức Thánh Cha nhận định rằng, như ở nhiều nước châu Mỹ Latinh

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha tông du Ecuador: như một người hành hương để chia sẻ niềm vui rao giảng Tin Mừng

WHĐ (09.07.2015) – Tiếp tục chuyến tông du tại Ecuador, tối thứ Hai 06-07, Đức Thánh Cha Phanxicô đã đến thăm Nhà thờ chính toà Quito vào khoảng 20g00. Ngỏ lời với các tín hữu, Đức Thánh Cha nói: “Tôi đến Quito như một người hành hương để chia sẻ với anh chị em niềm vui của việc rao giảng Tin Mừng... Anh chị em đã trao tặng cho tôi niềm vui của con tim mình: ‘Đẹp thay bước chân người rảo khắp núi đồi để loan báo tin vui, tin bình an’ (Is 52,7). Đó là vẻ đẹp mà chúng ta được mời gọi để loan truyền như hương thơm của Chúa Kitô: kinh nguyện, việc lành, hy sinh giúp đỡ những người túng thiếu nhất. Đó là niềm vui loan báo Tin Mừng và “khi biết được điều đó, nếu anh em thực hành thì thật phúc cho anh em” (Ga 13,17).

Sang ngày thứ Ba 07-07, vào lúc 9 giờ sáng Đức Thánh Cha đã gặp gỡ các giám mục Ecuador tại Trung tâm Hội nghị của Công viên Hai trăm năm và sau đó cử hành Thánh lễ tại Công viên này lúc 10g30.

Trong bài giảng Thánh lễ, Đức Thánh Cha nói về Lời Chúa mời gọi sống hiệp nhất để thế gian được tin. Ngài hình dung tiếng thì thầm của Chúa Giêsu trong bữa Tiệc Ly như một tiếng kêu trong Thánh lễ đang cử hành tại Quảng trường Hai trăm năm. Đức Thánh Cha mời gọi hãy hình dung hai tiếng kêu ấy cùng với nhau. Tiếng kêu đòi độc lập của vùng châu Mỹ nói tiếng Tây Ban Nha là tiếng kêu nảy sinh từ ý thức về sự thiếu tự do, ý thức mình bị bóc lột, bị thống trị, lệ thuộc ý thích tùy tiện của các thế lực nắm quyền (Niềm Vui Phúc Âm, 213). Và Đức Thánh Cha “muốn rằng ngày hôm nay hai tiếng kêu đó hoà hợp với nhau dưới thách đố đẹp đẽ của việc loan báo Tin Mừng. Không phải bằng những lời nói huênh hoang, hay các từ ngữ phức tạp, nhưng tiếng kêu ấy bật ra từ “niềm vui của Tin Mừng”, “đổ đầy trái tim và cuộc sống của tất cả những ai gặp Chúa Giêsu. Những ai chấp nhận để cho mình được cứu sẽ được Người giải thoát khỏi tội lỗi, khỏi buồn phiền, trống rỗng nội tâm và nỗi cô đơn” (Niềm Vui Phúc Âm, 1).

Đến chiều, Đức Thánh Cha gặp giới giáo chức tại Đại học giáo hoàng Công giáo của Ecuador lúc 16g30; sau đó, lúc 18g00, Đức Thánh Cha đã gặp các

giới chức xã hội dân sự tại nhà thờ Thánh Phanxicô. Đức Thánh Cha nói rằng ngài cảm thấy ở đây như ở nhà mình, vì khi ngài bước vào nhà thờ, ông thị trưởng Quito đã trao cho ngài chiếc chìa khóa của thành phố. Và vì thế “xã hội chúng ta sẽ trở nên tốt đẹp khi mỗi người và mỗi nhóm trong xã hội cảm thấy mình thực sự đang ở nhà. Trong một gia đình, ông bà, cha mẹ, và con cái đều cảm thấy như ở nhà; không ai bị loại trừ. Nếu ai đó có vấn đề, thậm chí là một vấn đề nghiêm trọng, cả gia đình sẽ giúp đỡ người ấy. Vấn đề của người ấy cũng là vấn đề của cả nhà. Trong gia đình, chúng ta tìm thấy những giá trị căn bản của tình yêu, tình huynh đệ và sự tôn trọng lẫn nhau, những giá trị ấy lại trở thành những giá trị thiết yếu cho toàn xã hội, đó là lòng biết ơn, tình liên đới và phụ đới”.

Đức Thánh Cha cũng nêu rõ: “Giáo hội muốn đóng góp phần mình vào việc hợp tác để theo đuổi công ích, qua các công tác xã hội và giáo dục, cổ võ các giá trị đạo đức và tinh thần, và phục vụ như là một dấu chỉ ngôn sứ để mang lại tia sáng và hy vọng cho mọi người, đặc biệt những người đang thiếu thốn”.

Cuối ngày thứ Ba, lúc gần 20g00, Đức Thánh Cha đã đến thăm nhà nguyện Dòng Tên ở Quito và sau đó trở về Toà Sứ thần Toà Thánh để nghỉ đêm.

Ngày thứ Tư 08-07 cũng là ngày cuối cùng tại Ecuador, sau khi đến thăm Nhà tĩnh tâm của Dòng Thừa sai Bác ái lúc 9g30, Đức Thánh Cha đã gặp các giáo sĩ, tu sĩ và chủng sinh tại Đền thánh Đức Mẹ quốc gia “El Quinche” vào lúc 10g30. Tại đây, Đức Thánh Cha nhắn nhủ những người bước theo Chúa: “Trong Phúc Âm, Chúa mời gọi chúng ta phải chấp nhận sứ vụ mà không được đặt điều

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

xin giữ một cõi rất riêng cho Giêsu.

Giữa lúc bị cuộc đời từ khước,
giữa lúc bơ vơ đi trong đêm mênh
mông,
chẳng có ai để cậy dựa,
xin trở về với cõi riêng bên Giêsu,
để một mình ở đó,
trầm lắng và bình an. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

kiện. Đây là một sứ điệp quan trọng chúng ta không được quên và sứ điệp ấy, nơi Đền thánh dâng kính Đức Mẹ Dâng Mình này lại vang lên một cách đặc biệt. Đối với chúng ta là những người đã nhận được một ơn gọi cũng như Mẹ. Đức Mẹ là gương mẫu của người môn đệ. Lời thưa tin tưởng của Mẹ: “Xin hãy làm cho tôi như lời sứ thần truyền” nhắc chúng ta lời Mẹ đã nói ở Cana: “Người bảo gì các anh hãy làm theo” (Ga 2,5). Mẫu gương của Mẹ là lời mời gọi chúng ta cũng hãy phục vụ như Mẹ”.

Cuối cùng, lúc 12g00, Đức Thánh Cha rời Ecuador lên đường đi La Paz (Bolivia), bắt đầu chặng thứ hai trong chuyến tông du đến 3 nước châu Mỹ Latinh. ■

Đức Thánh Cha Phanxicô cử hành Thánh lễ tại Asuncion, Paraguay

khác, đức tin của dân tộc Paraguay cũng “thấm đẫm” lòng yêu mến Đức Trinh Nữ Maria.

Bất cứ khi nào con cái tin tưởng đến với Mẹ, mở rộng con tim và phó thác cho Mẹ niềm vui và nỗi buồn, ước vọng và khổ đau, Đức Mẹ sẽ “an ủi con cái mình và yêu thương đổ tràn niềm hy vọng trên chúng”.

Đức Thánh Cha cầu xin Đức Mẹ luôn dõi nhìn và củng cố Giáo hội trong tình yêu thương huynh đệ, hầu “Giáo hội trở nên ngôi nhà cho mọi người, một ngôi nhà ấm cúng, và một người mẹ của mọi dân tộc”.

Kết thúc buổi đọc kinh Truyền tin, Đức Thánh Cha xin mọi người cầu nguyện, và ngài nói: “Tôi biết ở Paraguay giáo hoàng được yêu mến biết bao. Tôi cũng xin giữ anh chị em trong trái tim tôi và tôi cầu nguyện cho anh chị em và đất nước của anh chị em”. ■

Đức Thánh Cha Phanxicô tại Bolivia: như một người hành hương và một chứng nhân

WHĐ (09.07.2015) – Chiều thứ Tư 08-07, Đức Thánh Cha Phanxicô đã rời Ecuador để đến Bolivia, chặng thứ hai trong chuyến tông du kéo dài 8 ngày tại ba nước châu Mỹ Latinh.

Phát biểu tại buổi lễ đón tiếp, Đức Thánh Cha nói: “Là một người khách và một người hành hương, tôi đến để củng cố đức tin của những ai tin vào Chúa Kitô Phục Sinh, để, trong cuộc hành hương của chúng ta trên trái đất, người tín hữu chúng ta trở nên chứng nhân cho tình yêu của Người, nên men cho một thế giới tốt đẹp hơn và cộng tác với nhau trong việc xây dựng một xã hội công bằng hơn và huynh đệ hơn”.

Đức Thánh Cha Phanxicô nói rằng trong thời gian ở thăm Bolivia, ngài muốn “khuyến khích ơn gọi làm môn đệ của Chúa Kitô để chia sẻ niềm vui của Tin Mừng là trở nên muối ướp trái đất và ánh sáng soi cho thế giới”.

Sau lễ đón tiếp, Đức Thánh Cha đã hội kiến riêng với Tổng thống Bolivia, Evo Morales, trước khi gặp giới chức chính quyền Bolivia và các đại diện của giới văn hóa và xã hội dân sự tại Nhà thờ chính tòa La Paz. Trong bài phát biểu soạn sẵn, một lần nữa Đức Thánh Cha lại nhấn mạnh sự cần thiết phải phối hợp trong hành động để thúc đẩy công ích và đáp ứng những thách đố đặt ra cho xã hội, đặc biệt là cuộc khủng hoảng gia đình, tình trạng nhập cư, và sự phát triển con người toàn diện cùng với những thách đố về trách nhiệm quản lý thiên nhiên. ■

Đức Thánh Cha Phanxicô với giới trẻ Paraguay

WHĐ (14.07.2015) – Ngày 12-07, tại cuộc gặp gỡ giới trẻ ở Asuncion, Paraguay, trong khuôn khổ chuyến tông du đến 3 nước châu Mỹ Latinh, Đức Thánh Cha Phanxicô đã thúc giục người trẻ đi ngược lại trào lưu văn hóa hiện tại và sống cho Chúa Giêsu với một “con tim tự do”.

Bỏ qua một bên bài nói chuyện đã chuẩn bị sẵn, Đức Thánh Cha mở đầu: “Cha đã viết một bài nói chuyện cho các con, nhưng bài soạn sẵn thì nhầm chán...”; điều này khiến cho đám đông các bạn trẻ reo hò hoan hô.

Paraguay là chặng cuối trong chuyến tông du của Đức Thánh Cha đến Nam Mỹ. Ngài đã viếng thăm Ecuador từ ngày 05 đến 08 tháng Bảy và Bolivia từ ngày 08 đến 10 tháng Bảy.

Đức Thánh Cha khẳng định: “Chúng ta không cần đến những người trẻ lãng phí đời mình. Chúng ta cần những người trẻ có niềm hy vọng! Bởi vì họ biết Chúa Giêsu và họ có một con tim tự do”.

Ý tưởng về một con tim tự do, con tim được giải thoát là chủ đề bài nói chuyện của Đức Thánh Cha.

Đức Thánh Cha nói: “Tự do là một món quà Chúa ban cho chúng ta, nhưng chúng ta phải biết cách đón nhận. Chúng ta phải có một con tim tự do. Đói khát, nghiện ma túy, buồn khổ: tất cả những thứ ấy làm cho chúng ta mất tự do”, và ngài mời gọi các bạn trẻ cầu nguyện xin ơn biến đổi con tim:

“Lạy Chúa Giêsu, xin cho con một trái tim tự do, không còn nô lệ cho sự dữ nào trên thế giới, không còn nô lệ cho xã hội, không còn nô lệ

cho đời sống thoải mái, cho thói xấu, cho tự do giả tạo là thích làm bất cứ điều gì mình muốn, bất cứ khi nào mình muốn”.

Hầu hết những lời nói ứng khẩu của Đức Thánh Cha là trả lời cho những câu chuyện được các bạn trẻ có mặt chia sẻ.

Liz, một bạn trẻ nữ, nêu chứng từ về việc chăm sóc người mẹ là người bị chứng mất trí nhớ và luôn nghĩ rằng mình là con của con gái mình.

Đức Thánh Cha Cha nhận thấy, dù Liz đau buồn vì tình trạng bệnh của mẹ cô, nhưng lại nhận được sức mạnh từ người dì của cô và cộng đồng các bạn trẻ. Ngài nói, “Đó là điều mà chúng ta gọi là tình liên đới”.

Đức Thánh Cha cũng trả lời cho chứng từ của Manuel, anh cho biết mình lớn lên trong nghèo khó và bị chuyển đến thành phố, ở đây anh đã bị bóc lột và đánh đập, rơi vào nghiện ngập, và cuối cùng được một nhóm trong giáo xứ trợ giúp.

Đức Thánh Cha nói: “Cuộc sống của Manuel là không dễ dàng, nhưng thay vì đi vào con đường sai lầm, anh đã làm việc. Anh đã không tìm cách ăn cắp, cả khi ở trong điều kiện khó khăn. Anh đã cố gắng tiến về phía trước”.

Đức Thánh Cha nói tiếp: “Cũng như Liz và Manuel, chúng ta có thể tìm được sức mạnh và hy vọng nhờ biết Chúa Kitô”. Và ngài khích lệ những ai đang có đời sống tiện nghi, có cơ hội ăn học, hãy có lòng biết ơn”.

Đức Thánh Cha nhắc nhở: “Nếu cuộc sống của các con dễ dàng, cũng có những người khác mà cuộc sống của họ chẳng dễ dàng, hãy đi ra, đến với những anh chị em đang gặp khó khăn ấy và nói với họ, ‘Có chúng tôi đây. Chúng tôi ở bên bạn. Chúng tôi muốn đem lại hy vọng cho bạn’”.

Kết thúc, Đức Thánh Cha kêu gọi các bạn trẻ hãy “lội ngược dòng” và bước theo con đường của Chúa Kitô, đừng sợ ước mơ lớn và đừng sợ “phạm sai lầm”. ■